

Z jezikom in nosom začutiti

Kaj je slano, neslano, sladko, grenko ali kislo, nam kar hitro lahko razode ne naš jezik. Seveda tudi, kaj je vroče in kaj hladno. Tudi z zavezanimi očmi lahko prepoznamo vse to in še mnogo več.

Pravimo, da z jezikom okušamo. Različni deli jezika zaznavajo različne okuse. Jezik je prekrit s slino, da to bolje spozna. Že ob pogledu na dobro hrano se nam, kakor pravimo, »sline cedijo«. Včasih se čudimo, kako drugi ljudje okušajo hrano. Znano je, da je okus ljudi po svetu dokaj različen. Verjetno je to odvisno od tega, kaj človek uživa v mladosti.

Jezik pa je kajpada predvsem odgovoren za jezik ali govorjenje. Katere jezike pri nas poznate in katere govorite? V mladosti se jih najlaže naučimo! Če pa si morda le preveč jezičen – jezična, pomisli, da je včasih bolje, da si tiho rečeš: »Jezik za zobel!«

Že od daleč nam pa »komisar nos« javi, kaj se danes v kuhinji kuha. Vonji v zraku mu to povedo. Lahko so prijetni, vendar včasih tudi neprijetni. Lahko te ob ognju in dimu svariijo pred kako nevarnostjo. Prijetni vonj peciva ti zbuja tek, ob neprijetnem smradu pa ti lahko postane slabo.

Če smo prehlajeni, je nos zamašen ali nam teče iz njega. Še hrana nam ne tekne posebno, če ne zaznavamo

slastnih vonjev. Kadar nam tečejo solze iz oči, si brišemo tudi nos, ker je z očmi povezan.

Da imajo psi posebno občutljiv nos, je vsem znano. Zato jih izurijo, da na primer pomagajo najti v snežnem plazu ali ruševinah zasute ljudi. Svojega nosu pa raje ne vtikajmo v tuje stvari. Marsikdaj pa se ob neprijetnih dogodkih lahko primemo sami za nos, pa naj bo orlovski, koničast, zakrivljen ali zavihan ...

